

De voetbalkaart

“Doe je ook mee, John?” Ik bevind me in de trainingsruimte van het oude gemeentehuis van Oldswonanen en sta met veertien anderen in een kringetje. Het is de bedoeling om elkaar wat beter te leren kennen en meer te horen over de doelstellingen van onze nieuw te vormen gemeente. Men wil er een ‘Fantastische Plek om te Werken’ van maken, uiteraard in het Engels uitgesproken als *‘Great Place To Work.’* Voor de groep staan de langbenige Anouk en de kleine, wat oudere Mia. Zij blijken onze collega's te zijn uit respectievelijk Nolleterp en Eilegbosk. Ze hebben deze training al eerder - met een groepje uitverkorenen - gevolgd en mogen nu het geleerde proberen over te brengen op ons. Enigszins nerveus en een beetje té vrolijk hebben zij vanochtend hun opwachting gemaakt, en na een kop koffie en kleine introductie mogen we in een kring komen staan.

“We gaan ons eerst even lekker los schudden,” zegt Mia opgewekt terwijl ze samen met Anouk het goede voorbeeld geeft. Hun armen, benen en lijf bewegen ze als slappe spaghetti, terwijl ze met hun hoofd heen en weer rollen en zij “brrrrfffrrrr” roepen. “Je mag er ook een beetje bij springen,” roept Anouk, “doe je ook mee, John?” Ik ben blijven staan terwijl de rest er gezellig op los stond te schudden. Veertien paar ogen zijn nu op mij gericht. “Door de warming-up kunnen we dadelijk wat losser met elkaar aan de slag,” zegt de ietwat dwingende Anouk. Mia staat intussen een opvlieger weg te wapperen en glimlacht bemoedigend.

“Eh, nee, eigenlijk niet,” begin ik, “ik kom net van de fiets, heb een half uur als een speer doorgetrapt. Vind ik heerlijk, maar ik

Typetjes

We kunnen je vertellen dat gemeenteambtenaren echt een apart slag mensen zijn, die je vervolgens weer kunt opsplitsen en onderverdelen in hokjes. En dat komt goed uit, wij zijn dol op hokjes! En ja, ze zijn er ook bij jou op kantoor, probeer er maar eens zoveel mogelijk af te vinken:

❑ De Spookambtenaar

Is niet te bereiken. Niet per mail, niet per telefoon en zelfs niet via whatsapp. Wordt zelden waargenomen en verschijnt maar heel af en toe op kantoor. Hij lijkt wel een pop-up ambtenaar, zoals hij dan ineens aan je bureau opdoemt, terwijl je je van schrik bijna in een slok koffie verslikt. Deze ambtenaar wordt in de wandelgangen ook weleens ‘Elders’ genoemd.

“Waar is Martijn?”

“O, elders.”

“Zou Martijn niet aanschuiven bij ons overleg?”

“Ja, maar hij is elders.”

“We kunnen niet verder met dit project, ik zit nog steeds te wachten op input van dinges, wat was zijn naam ook alweer? Eh...Elders geloof ik. Van horen zeggen.”

❑ De Uitslover

Gaat er prat op altijd bereikbaar te zijn.

“Ik zet mijn werktelefoon nooit uit, ze mogen me altijd bellen,” is wat je ze kunt horen zeggen.

Het Goede gesprek

“En, Angela, waar sta jij over 3 jaar?”

Ik onderga het jaarlijks ‘Goede gesprek’, dat voorheen ook wel bekend stond als het Resultaatgericht Werken-gesprek (RGW). Het heeft ook even POP geheten, maar natuurlijk is het gewoon een functioneringsgesprek. Men probeert het ietwat krampachtig iets vriendelijker te laten klinken, waarschijnlijk.

“Eh... hier?” zeg ik. Ik ben niet zo ambitieus en heb het eigenlijk prima naar mijn zin. Als ik dit tot aan mijn pensioen mag volhouden ben ik meer dan dankbaar.

Ik heb sinds kort een nieuwe manager. Interimster. Charmante jonge vrouw, vlotte praatster. Gulle lach. En stellig van plan onze afdeling vlot te trekken. In eerste instantie was ik daar nog wel enthousiast over, onze laatste manager was een lieve man, maar laten we zeggen, wat minder geschikt voor de functie. Je had geen last van hem, maar leiding gaf hij nauwelijks. Dat vond hij zelf gelukkig ook en hij heeft zich vrijwillig teruggetrokken.

Ik was aanvankelijk dus wel blij met het aanstekelijk enthousiasme en de bruisende energie van deze dame, maar gaandeweg krijg ik toch steeds meer mijn bedenkingen. Hoewel ik moet zeggen dat de kennismaking al enige alarmbellen deed afgaan bij mij. Toen Hilde haar entree maakte op de afdeling kregen we namelijk een mail waarin ze iedereen vroeg even een afspraakje in haar agenda ‘in te schieten’ opdat wij ons aan haar konden voorstellen. Sodeknetters... Was ik nu de enige die dat vreemd vond? Doorgaans stelt een nieu-